

Datum van inontvangstneming : 15/07/2019

Zaak C-427/19**Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie****Datum van indiening:**

4 juni 2019

Verwijzende rechter:

Sofiyski rayonen sad (rechter in eerste aanleg Sofia, Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

27 mei 2019

Verzoekende partij:

Naamloze verzekeringsmaatschappij „Bulstrad Vienna Insurance Group” AD

Verwerende partij:

Verzekeringsmaatschappij „Olympic”

Voorwerp van het hoofdgeding

De bij de verwijzende rechter [Sofiyski rayonen sad (rechter in eerste aanleg Sofia, Bulgarije)] aanhangige procedure is ingeleid op grond van een vordering tot schadevergoeding van een Bulgaarse verzekeringsmaatschappij tegen een Cypriotische verzekeringsmaatschappij met bijkantoor in Bulgarije in verband met de uitbetaling van een verzekeringsuitkering uit hoofde van een WA-verzekeringsspolis motorvoertuigen. De verwijzende rechter heeft de procedure geschorst na te hebben vastgesteld dat de Cypriotische toezichthoudende autoriteit voor het verzekeringswezen de vergunning van verweerster heeft ingetrokken en een voorlopige liquidateur heeft aangewezen. Thans moet de rechter beslissen op een verzoek van verzoekster tot hervatting van de procedure en dient hij met het oog daarop na te gaan hoe het besluit van de Cypriotische autoriteit ten aanzien van richtlijn 2009/138/EG moet worden gekwalificeerd en of de richtlijn vereist dat de relevante Cypriotische rechtsbepalingen worden toegepast.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Uitlegging van het Unierecht krachtens artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

- 1) Moet er bij de uitlegging van artikel 630 van de Kodeks za zastrahovaneto (Bulgaarse verzekeringswet), in het licht van artikel 274 van richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II), van worden uitgegaan dat het besluit van een autoriteit van een lidstaat tot intrekking van de vergunning van een verzekeraar en tot aanwijzing van een voorlopige liquidateur zonder dat de gerechtelijke liquidatieprocedure is geopend, een „beslissing tot opening van een liquidatieprocedure” is?
- 2) Moeten, indien het nationale recht van de lidstaat van vestiging van een verzekeraar wiens vergunning is ingetrokken en ten aanzien van wie een voorlopige liquidateur is aangewezen, bepaalt dat in het geval van aanwijzing van een voorlopige liquidateur alle gerechtelijke procedures tegen deze verzekeringsmaatschappij moeten worden geschorst, de rechterlijke instanties van de andere lidstaten overeenkomstig artikel 274 van richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) deze juridische bepalingen toepassen, ook wanneer hun nationale recht hierin niet uitdrukkelijk voorziet?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht en rechtspraak van het Hof

Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II), in het bijzonder de overwegingen 117 tot en met 121, overweging 125 en de artikelen 268 en 274 ervan

Verordening (EU) 2015/848 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 betreffende insolventieprocedures, in het bijzonder artikel 1, lid 1 en lid 2, onder a), ervan

Verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, in het bijzonder de artikelen 11 en 13 ervan

Aangevoerde bepalingen van Bulgaars recht

Kodeks za zastrahovaneto (Bulgaarse verzekeringswet; hierna: „verzekeringswet”)

„Artikel 624 (1) De beslissing tot opening van een liquidatie- of insolventieprocedure ten aanzien van een in een andere lidstaat toegelaten verzekeraar heeft rechtswerving in de Republiek Bulgarije zodra zij die heeft in de desbetreffende lidstaat.

(2) Zodra de Komisia za finansov nadzor (Commissie financieel toezicht) door de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat in kennis wordt gesteld van de opening van een liquidatie- of insolventieprocedure, neemt zij maatregelen voor publieke kennisgeving.

(3) De kennisgeving als bedoeld in lid 2 bevat informatie over de bestuurlijke of rechterlijke autoriteit die in de desbetreffende lidstaat bevoegd is voor de liquidatie of insolventie, over de toepasselijke juridische bepalingen alsmede over de aangewezen liquidateur of curator.

[...]

Artikel 630 (1) Tenzij in dit deel anders wordt bepaald, zijn liquidatie- of insolventieprocedures ten aanzien van een verzekeraar onderworpen aan het Bulgaarse recht.”

Kodeks na mezhdunarodnoto chastno pravo (Bulgaars wetboek van internationaal privaatrecht; hierna: „KMChP”):

„Artikel 43 (1) Het gerecht of een ander rechtsprekend orgaan stelt ambtshalve de inhoud van het buitenlandse recht vast. [...]

[...]

Artikel 44 (1) Het buitenlandse recht dient te worden uitgelegd en toegepast in overeenstemming met de uitlegging en toepassing ervan in de staat waar het is vastgesteld.

(2) De niet-toepassing van buitenlands recht alsmede de onjuiste uitlegging en toepassing ervan zijn vatbaar voor beroep.”

Aangevoerde bepalingen van Cypriotisch recht

Ο περί Εταιρίων Νόμος (Cypriotische wet op de vennootschappen):

„Artikel 220: indien wordt besloten om een liquidatie- of insolventieprocedure te openen of indien een voorlopige liquidateur wordt aangewezen, kan alleen met de toestemming van de insolventierechter en onder de door hem vastgestelde

voorwaarden beroep worden ingesteld of een procedure worden ingeleid of voortgezet.”

Ο περί Ασφαλιστικών και Αντασφαλιστικών Εργασιών και Άλλων Συναφών Θεμάτων Νόμος του 2016 (Ν. 38(I)/2016) (Cypriotische wet op het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf en daarmee verband houdende aangelegenheden van 2016):

„Overeenkomstig artikel 315, lid 4, van deze wet zijn de artikelen 215, 220, 305 en 306 van de wet op de vennootschappen van overeenkomstige toepassing met betrekking tot de rechtsgevolgen van de insolventie in het kader van de procedure ter voldoening van de individuele schuldeisers.”

Korte uiteenzetting van de feiten en het procesverloop

- 1 De naamloze verzekeringsmaatschappij „Bulstrad Vienna Insurance Group” heeft een vordering ingesteld tegen de verzekeringsmaatschappij „Olympic”, een vennootschap naar Cypriotisch recht die wordt vertegenwoordigd door de verzekeringsmaatschappij „Olympic Insurance Company”-Bulgaria Branch Office als Bulgaars bijkantoor van een buitenlandse handelsonderneming.
- 2 In haar vordering stelt verzoekster dat de bestuurder van een motorvoertuig op 5 januari 2018 in Bansko schuld had aan een verkeersongeval met een ander voertuig dat hierbij schade had opgelopen. De bestuurder van het laatstgenoemde voertuig had een cascoverzekering lopen bij verzoekster, die hem vervolgens een verzekeringsuitkering ter hoogte van een bedrag van 7 603,63 Bulgarse lev (BGN) heeft uitbetaald.
- 3 Op het tijdstip van intreding van de verzekerde gebeurtenis had de bestuurder met schuld aan het ongeval een verplichte aansprakelijkheidsverzekering lopen bij verweerster.
- 4 Verzoekster voert aan dat zij door de uitbetaling van de verzekeringsuitkering gesubrogeerd is in de rechten van het slachtoffer ten opzichte van de veroorzaker van de schade en diens verzekeraar. Zij heeft een aanmaning tot voldoening van haar regresvordering aan verweerster gericht, die deze op 6 juli 2018 heeft ontvangen. Tot op heden is echter nog geen verzekeringsuitkering betaald. Derhalve vordert verzoekster veroordeling van verweerster tot voldoening van de door haar gevorderde bedragen en verwijzing van verweerster in de kosten van de procedure.
- 5 In haar verweerschrift voert verweerster aan dat de vordering ongegrond is.
- 6 Bij beslissing van 26 september 2018 heeft de verwijzende rechter de behandeling van de zaak om de navolgende redenen geschorst. Volgens de verzekeringswet is het bijkantoor een rechtsvorm waaronder een verzekerings- of herverzekeringsmaatschappij een duurzame activiteit uitoefent op het grondgebied

van een lidstaat, waar zij een vestiging opricht die wordt geleid door haar werknemers of andere personen die zij uitdrukkelijk en duurzaam heeft gemachtigd om in haar naam te handelen. Bovendien volgt uit artikel 13, lid 2, van verordening 1215/2012, gelezen in samenhang met artikel 11 ervan, dat een rechtstreekse vordering tegen de verzekeraar kan worden ingesteld op de plaats waar zijn bijkantoor is gevestigd. Indien bijgevolg in de vordering het Bulgaarse bijkantoor van een in een andere lidstaat gevestigde verzekeraar als verwerende partij wordt genoemd, moet ervan worden uitgegaan dat ook de verzekeraar zelf wordt aangeduid. Terzelfder tijd is in het kader van de onderhavige procedure de vertaling overgelegd van het besluit van het hoofd van de Cypriotische toezichthoudende autoriteit voor het verzekeringswezen, waarin GH als voorlopige liquidateur van de verzekeringsmaatschappij „Olympic” is aangewezen. De verwijzende rechter heeft daarop de Komisia za finansov nadzor (Commissie financieel toezicht; hierna: „KFN”) ambtshalve gevraagd of zij ervan in kennis was gesteld dat voor de bevoegde rechter in de Republiek Cyprus ten aanzien van verweerster een liquidatie- of insolventieprocedure was geopend. Blijkens het schrijven van de KFN van 19 maart 2019 was op die datum nog geen informatie beschikbaar over de opening van een liquidatieprocedure ten aanzien van de verzekeringsmaatschappij „Olympic”. Voorts wordt erop gewezen dat GH op 21 september 2018 als gevolmachtigde van deze vennootschap in het Bulgaarse handelsregister is ingeschreven.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 7 Verzoekster heeft verzocht om hervatting van de procedure. Onder verwijzing naar de relevante rechtspraak van de [Bulgaarse] cassatierechter voert zij aan dat er geen gronden zijn voor de schorsing van de procedure.
- 8 Zij beroept zich hiervoor met name op de beslissing van de Varhoven kasatsionen sad (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken, Bulgarije; hierna: „VKS”) van 7 februari 2019, waarin het volgende staat te lezen: „De vaststelling van de rechter dat ten aanzien van de verzekeringsmaatschappij ‚Olympic’ [...] een liquidatieprocedure (insolventie) werd geopend, is onjuist. Dergelijke informatie kan noch aan de website van de KFN, noch aan de gegevens in het handelsregister over het bijkantoor van de verzekeringsmaatschappij ‚Olympic’ worden ontleend [...], en evenmin aan het in de procedure overgelegde bewijsmateriaal. Uit de bij de rechter bekende inschrijvingen en publicaties in het handelsregister met betrekking tot het bijkantoor [...] en het in de procedure overgelegde bewijsmateriaal blijkt dat de vergunning van de Cypriotische verzekeringsmaatschappij definitief is ingetrokken. [...] Op 10 augustus 2018 is voor de maatschappij een voorlopige liquidateur aangewezen. [...] De aanwijzing [...] van de voorlopige liquidateur [...] vond plaats op grond van het ingediende verzoek tot stopzetting en liquidatie wegens insolventie van de verzekeringsmaatschappij, aangezien de uitstaande verplichtingen uit hoofde van aansprakelijkheidsverzekeringsspolissen 90 % bedroegen van de totale uitstaande verplichtingen van de maatschappij. Op grond van de aldus vastgestelde feiten

gaat de rechter ervan uit dat de vergunning van de Cypriotische verzekeringsmaatschappij definitief is ingetrokken en dat haar een voorlopige liquidateur is toegewezen, en dat tevens een verzoek tot opening van de liquidatieprocedure (insolventie zonder recht op sanering) ten aanzien van de maatschappij is ingediend waarover de bevoegde rechter in Cyprus zich nog niet heeft uitgesproken. Er moet worden aangenomen dat de aan de liquidatieprocedure voorafgaande en [inmiddels] afgesloten procedure voor de intrekking van de vergunning naar haar aard niet kan worden aangemerkt als de opening van een liquidatieprocedure ten aanzien van de verzekeringsmaatschappij. De aanwijzing van een voorlopige liquidateur is relevant voor de bevoegdheid tot vertegenwoordiging van de maatschappij waarvan de vergunning werd ingetrokken. Zij kan echter niet worden gelijkgesteld aan een beslissing tot opening van een liquidatieprocedure. De toepassing van artikel 624, lid 1, van de verzekeringswet en van artikel 274 van richtlijn 2009/138/EG [...] vereist de vaststelling van een beslissing tot opening van een liquidatieprocedure (wegens insolventie) ten aanzien van de Cypriotische verzekeringsmaatschappij. Aangezien van een dergelijke beslissing echter geen sprake is, heeft de appelrechter foutief geoordeeld dat artikel 220 van de Cypriotische wet op de vennootschappen overeenkomstig de genoemde bepalingen van toepassing is op de in Bulgarije aanhangige vordering tegen de Cypriotische verzekeraar.”

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 9 Verweerster in casu is een naar Cypriotisch recht opgerichte naamloze vennootschap. Overeenkomstig artikel 624, lid 1, van de verzekeringswet heeft de beslissing tot opening van een liquidatie- of insolventieprocedure ten aanzien van een in een andere lidstaat toegelaten verzekeraar rechtswerving in de Republiek Bulgarije zodra zij die heeft in de desbetreffende lidstaat. Zodra de KFN door de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat in kennis wordt gesteld van de opening van een liquidatie- of insolventieprocedure, neemt zij maatregelen voor publieke kennisgeving. De kennisgeving als bedoeld in lid 2 bevat informatie over de bestuurlijke of rechterlijke autoriteit die in de desbetreffende lidstaat bevoegd is voor de liquidatie of insolventie, over de toepasselijke juridische bepalingen alsmede over de aangewezen liquidateur of curator. In de uitoefening van haar bevoegdheden heeft de KFN via haar officiële internetportaal informatie bekend gemaakt, zodat het voor de rechter duidelijk vaststond dat er naar Cypriotisch recht een insolventieprocedure was geopend ten aanzien van de verzekeringsmaatschappij „Olympic” en dat haar een voorlopige liquidateur was toegewezen.
- 10 Gelet op het voorgaande is de verwijzende rechter van oordeel dat hij het toepasselijke recht moet vaststellen, aangezien de insolventieprocedure met internationale aspecten relevant is voor het verdere verloop van de onderhavige procedure.

- 11 In het onderhavige geval kan de enige regel voor de aanwijzing van het toepasselijke recht worden ontleend aan artikel 630 van de verzekeringswet, dat grammaticaal, systematisch, teleologisch en conform het Unierecht moet worden uitgelegd (de zogenoemde harmonische uitlegging waaruit de indirecte werking van het Unierecht volgt). De nationale rechter is derhalve verplicht om bepalingen van nationaal recht uit te leggen in het licht van de bewoordingen en het doel van het toepasselijke Unierecht [zie arrest van het Hof van 10 april 1984, [REDACTED] (C-14/83, EU:C:1984:153, punt 26)]. Volgens vaste rechtspraak van het Hof [zie arresten van 12 juli 1990, [REDACTED] e.a. (C-188/89, EU:C:1990:313, punt 20); 14 september 2000, [REDACTED] (C-343/98, EU:C:2000:441, punt 23); 19 april 2007, [REDACTED] (C-356/05, EU:C:2007:229, punt 40), en 24 januari 2012, [REDACTED] C-282/10, EU:C:2012:33, punt 39)] is de nationale rechter verplicht om het nationale recht in de zin van het toepasselijke Unierecht uit te leggen, en wel ongeacht of de richtlijn is omgezet dan wel of al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor haar rechtstreekse werking [zie arrest van 13 november 1990, Marleasing (C-106/89, EU:C:1990:395, punt 8)]. Om aan deze verplichting te voldoen, moet de nationale rechter binnen zijn bevoegdheden al het mogelijke doen om, het gehele nationale recht in beschouwing nemend en onder toepassing van de daarin erkende uitleggingsmethoden, tot een oplossing te komen die in overeenstemming is met de bewoordingen en het doel van de Unierechtelijke bepalingen [zie arresten van 4 juli 2006, [REDACTED] (C-212/04, EU:C:2006:443, punt 111); 23 april 1999, Angelidaki e.a. (C-378/07, C-379/07 en C-380/07, EU:C:2009:250, punt 200), en 24 januari 2012, [REDACTED] (C-282/10, EU:C:2012:33, punt 27)].
- 12 De verwijzende rechter is van oordeel dat artikel 630 van de verzekeringswet dient te worden uitgelegd in het licht van artikel 274 van richtlijn 2009/138.
- 13 In de overwegingen 117 tot en met 121 en in overweging 125 van deze richtlijn wordt gesteld dat, aangezien de nationale wetgeving betreffende saneringsmaatregelen en liquidatieprocedures nog niet is geharmoniseerd, in het kader van de interne markt de wederzijdse erkenning van in de lidstaten geldende saneringsmaatregelen en liquidatieprocedures ten aanzien van verzekeringsondernemingen en de noodzakelijke samenwerking dienen te worden gewaarborgd, waarbij rekening wordt gehouden met de voor dergelijke maatregelen geldende beginselen van eenheid, universaliteit, coördinatie en openbaarmaking, en met de gelijke behandeling en bescherming van verzekeringsschuldeisers. Er moet worden gegarandeerd dat de door de bevoegde instantie van een lidstaat vastgestelde saneringsmaatregelen die tot doel hebben de financiële soliditeit van een verzekeringsonderneming in stand te houden of te herstellen en liquidatie zoveel mogelijk te voorkomen, ten volle effect sorteren in heel de Gemeenschap. De gevolgen van dergelijke saneringsmaatregelen en liquidatieprocedures ten aanzien van derde landen dienen evenwel onverlet te worden gelaten. Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de bevoegde instanties ter zake van saneringsmaatregelen en liquidatieprocedures, en de toezichthoudende autoriteiten ter zake van verzekeringsondernemingen. In de definitie van „bijkantoor” voor insolventiedoeleinden, dient er, overeenkomstig de

geldende insolventiebeginselen, rekening mee te worden gehouden dat alleen de verzekeringsonderneming rechtspersoonlijkheid heeft. De wetgeving van de lidstaat van herkomst dient evenwel bepalend te zijn voor de wijze waarop de activa en passiva die worden beheerd door onafhankelijke personen die duurzaam gemachtigd zijn om namens de verzekeringsonderneming te handelen als waren zij een agentschap, bij de liquidatie van deze verzekeringsonderneming worden behandeld. Er dienen voorwaarden te worden vastgesteld onder dewelke niet op insolventie berustende liquidatieprocedures, waarbij voor de uitkering van schuldvorderingen uit hoofde van verzekering een rangindeling geldt, onder de werkingssfeer van deze richtlijn vallen. Een nationaal loongarantiestelsel kan gesubrogeerd worden in de vorderingen van werknemers van een verzekeringsonderneming uit hoofde van hun arbeidsovereenkomst en -verhouding. De behandeling van zulke gesubrogeerde vorderingen dient te worden geregeld bij de wetgeving van de lidstaat van herkomst (lex concursus). Alle voorwaarden voor het openen, het verloop en het beëindigen van een liquidatieprocedure dienen te worden beheerst door het recht van de lidstaat van herkomst.

- 14 Artikel 268 van de richtlijn, waarin definities zijn opgenomen, omschrijft „liquidatieprocedure” als een collectieve procedure die het te gelde maken van de activa van een verzekeringsonderneming en het op toepasselijke wijze verdelen van de opbrengst onder de schuldeisers, aandeelhouders of leden behelst, en die noodzakelijkerwijs een optreden van de bevoegde instanties behelst, ook wanneer de collectieve procedure wordt afgesloten met een gerechtelijk akkoord of een andere maatregel van dezelfde strekking, ongeacht of de procedure op insolventie berust en of de procedure vrijwillig dan wel verplicht is. Derhalve komt de verwijzende rechter bij een autonome uitlegging van de richtlijnbegrippen tot de slotsom dat de zogeheten „liquidatieprocedure” ook de insolventieprocedure omvat.
- 15 Overeenkomstig artikel 274, lid 1, onder e), van de richtlijn is ten aanzien van de beslissing tot liquidatie van een verzekeringsonderneming, de liquidatieprocedure en de rechtsgevolgen, alsook ten aanzien van de gevolgen van de liquidatieprocedure voor individuele vervolgingen, het recht van de lidstaat van herkomst van toepassing.
- 16 Dientengevolge komt de verwijzende rechter bij de uitlegging van artikel 630 van de verzekeringswet in het licht van artikel 274 en de genoemde overwegingen 117 tot en met 121 en overweging 125 van de richtlijn, tot de slotsom dat het recht van de Republiek Cyprus van toepassing is ten aanzien van de rechtsgevolgen van de insolventieprocedure. Bijgevolg moeten de rechtsgevolgen van de geopende insolventieprocedure volgens het positieve recht van de Republiek Cyprus worden beoordeeld.
- 17 Artikel 43, lid 1, KMChP bepaalt dat de rechter of een ander rechtsprekend orgaan ambtshalve de inhoud van het buitenlandse recht vaststelt. Hij kan daartoe de methodes toepassen waarin internationale verdragen voorzien, de Ministerstvo na

pravosadieto (Ministerie van Justitie) of andere autoriteiten om informatie verzoeken of adviezen bij deskundigen en onderzoeksinstituten inwinnen. In die zin is de rechter bevoegd om het toepasselijke buitenlandse recht vast te stellen en toe te passen, met dien verstande dat dit recht dient te worden uitgelegd en toegepast in overeenstemming met de toepassing ervan in de staat waar het is vastgesteld.

- 18 In de uitoefening van zijn bevoegdheden heeft de verwijzende rechter het toepasselijke recht van de Republiek Cyprus ambtshalve vastgesteld.
- 19 In het onderhavige geval is de verwijzende rechter de opvatting toegedaan dat de rechtsgevolgen van de insolventieprocedure voortvloeien uit het bepaalde in artikel 220 van de Cypriotische wet op de vennootschappen. Bij de uitlegging van deze bepaling komt de verwijzende rechter tot de slotsom dat de toestemming van de insolventierechter vereist is om andere procedures te voeren. Met het oog daarop moet de onderhavige procedure worden geschorst en dient verzoekster haar vorderingen in te dienen overeenkomstig de geldende procedures in de Republiek Cyprus. Mochten haar vorderingen aldaar worden vastgesteld, moet de onderhavige procedure worden beëindigd. Laatstgenoemde procedure kan alleen dan worden voortgezet wanneer de insolventierechter daartoe toestemming verleent, dan wel wanneer wordt aangetoond dat de vorderingen niet zijn vastgesteld in de Republiek Cyprus bepaalde procedure.
- 20 Volledigheidshalve dient te worden gepreciseerd dat de bepalingen van verordening (EU) 2015/848 betreffende insolventieprocedures geen toepassing vinden op het onderhavige geval, aangezien genoemde verordening overeenkomstig artikel 1, lid 2, onder a), ervan niet van toepassing is op de in lid 1 ervan bedoelde procedures betreffende verzekeringsondernemingen.
- 21 Op grond van het bovenstaande is de verwijzende rechter van oordeel dat de uitlegging van artikel 630 van de verzekeringswet in het licht van artikel 274 van richtlijn 2009/138 relevant is voor de beslechting van het onderhavige geding, zodat kan worden uitgemaakt of de procedure moet worden geschorst dan wel moet worden beëindigd met het oog op de handhaving van de rechten van de betrokken personen voor de bevoegde rechter in de Republiek Cyprus.